

Per JoanM el dj., 10/05/2018 - 17:47

Fa temps que, de tant en tant, es repeteix un malson. La mateixa bèstia i jo ens trobem en un paratge. No hi ha escapatòria. Intento fugir, i em persegueix. Quan ella està a punt d'atacar em desperto sobresaltat.

Jesús, ahir a la pregària vaig pensar que aquesta bèstia és la temptació al mal, allò que em perverteix les relacions, que embruta el meu cor. Està allà, i voldria amagar-ho... però és gegantí. Vaig adonar-me que calia posar-hi fil a l'agulla, no ser-ne esclau, afrontar amb valentia la temptació, amb la teva ajuda, i superar-la.

Aquesta nit he tornat a tenir aquest malson. Però m'he recordat de tu, i quan avançava cap a mi he recordat el Salm 27: "El Senyor m'il·lumina i em salva: qui em pot fer por? El Senyor és el mur que protegeix la meua vida: qui em pot esfereir?" Aquell animalot s'ha anat encongint, i quan ha arribat als meus peus no era més gran que una sabata. No l'he destruït, l'he domesticat. Ara és la fe i no la por qui lidera la meua vida. Gràcies!
